

ДІЛО

Виходить щоденно передполуднем

РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, П. пов.
Канто пошт. шалд. 143322.
Адреса для телеграм:
«Діло», Львів.
Гол. Редактор приймає від
11—12 год. передполуднем
Рукописи не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА:
Місячно: в краю 450 вод.
За границею:
В Америці 1 долар, Франції,
Голландії, Бельгії 20 фр., Італії 750 ал., Німеччині 750 ал.,
Швейцарії 5 шв. фр., Чехо-
словаччині 30 ч. к., Румунії 150
лей, Болгарії 750 ал., Австрії
750 ал. — Займа адреса 1 дол.

В СПРАВІ ОГолошень
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Напруження росте.

Львів, 2. червня 1927.

Останні міжнародні події у зв'язку з англійсько-радянським зривом чим далі тим більше ускладнюються. Вчорашні телеграми принесли нову сенсаційну вістку про акції Злутих Держав Північної Америки до протирадянської англійської політики. З нагоди американського свята прикрашування могил на цвинтарі американських воєнків у Сіренс сказав американський амбасадор дуже знаменні та далекосяглі своїм політичним змістом слова, що Америка рішена відмовити керманічам СРСР засобів і нагоди затроювати світ, а обов'язком усіх народів є злучитися проти смертельного гаду більшовизму. Видно, що ці слова не були сказані під впливом якогось сентименту, або хвилювого подраження, бо політики, а тим більше дипломати, таким ніколи не кермувалися і кермуватися не можуть, отже були вони сказані світові свідомо та з ясно поставленою політичною тенденцією. Наглядним доказом на те факт, що того ж дня і в тієї самій святочній нагоді промовляв президент Кулідж в тому самому дусі Кулідж підкреслив крім того необхідність воєнних приготувань, передовсім для боротьби з чинниками, що «злочинами і насильствами борються проти існуючого порядку».

За ясно не сказане, щоби можна тих слів не зрозуміти. Таким чином дві найбільші тепер світові потуги ведли проти СРСР. Іх становище буде мати без сумніву рішучий вплив і на становище всіх інших держав у тій справі, а то тим більше, що всі передовсім європейські держави в більшій або меншій мірі від обох названих потуг залежні.

Якеж становище до всіх тих подій у СРСР. Там помітні нервозні шамотання усіх керманців диктатури а в першій мірі керманців червоної армії. В приспіненому темпі відбувається не тільки інспекція червоних частин і не тільки мобілізація деяких полів у військовому розумінні, але й мобілізація прилюдної опії проти Англії, а далі вже проти всього «світового капіталу». Для відповідного настроювання прилюдної опії використовують там не тільки безчисленні масові збори та мітинги, партію, профорганізації, але навіть наукові установи. Ось Російська Академія наук випустила до англійських вчених своєрідну відозву, в якій, очевидно, приписує всю вину за зрив англійсько-радянських взаємин англійському урядові та складає на нього всю відповідальність за есенціальну нову світову війну, яка з того зриву може дуже легко вийти. Одне мобілізація прилюдної опії, хоч формально відбувається дуже легко, то фактично вона сильно недомагає і то в першій мірі завдяки внутрішньо-партійній опозиції.

Напередодні льондонських подій опозиція Зиновєва Троцького і компанії знов підняла голову. Першим заговорив Зиновєв з нагоди свята преси. Він підніс прилюдно ті самі закиди проти політики теперішнього проводу ВКП, про які ми свого часу дуже широко писали. Тому то їх повторювати не будемо. В партії з того приводу знов закипіло

Посипалися тисячні протести проти Зиновєва і тов. від партійних установ усякого ступня з цілої території СРСР, та найбільше їх було мабуть таки з України. Деякі партустанови на Україні приймали навіть дуже гострі резолюції та вимагали ні більше ні менше а усунення Зиновєва з партії та безоглядного його покарання малою не так як білогвардійського контрреволюціонера.

Та всеж не зважаючи навіть на найгостріші протести виявилось, що внутрішньо-партійна опозиція таки жива та що веде вона плянову та зорганізовану роботу. Найменше протестів проти опозиційної рецепції було в двох найбільших твердинях комунізму а то в Москві та Ленінграді. Маємо тут на увазі протести від усяких робітничих парторганізацій. Були там навіть випадки, де скликана для винесення протиопозиційного протесту нарада комун. гуртка (ячейки) такого протесту не тільки не приймала, але навпаки вимагала запрошення Зиновєва на нараду, щоби почути й його аргументи і шойно тоді вона булаб склонна призадуматися, чи доцільно та слушно приймати чи ухвалювати протест.

Не зважаючи на всі недавно прилюдно оголошені відречення від своїх похибок, провідники опозиції тішаться далі не аби якою популярністю передовсім у Москві та Ленінграді. І вже після відомого позірному розгрому опозиції та після оголошення її покайних писем вона всеж таки прийняла постанову, яка заповідає, що кожного свого члена, який в майбутньому «визнає свої опозиційні похибки» буде п'ятувати як «ренегата і шкурника». Це доказ, що опозиція почувала себе сильно. Самозрозуміло, що такі невідрадіні внутрішні відносини в партії не дуже то добре впливають на настрої теперішніх керманців СРСР.

Ту внутрішню партійну болячку підсилюла останніми часами ще одна немаловажна подія. Наслідком опозиції проти політики теперішніх керманців російської компартії і СРСР, що мають перевагу і в комінтерні, утворилася з представників лівих комуністичних груп найрізноманітніших країв (Німеччини, Англії, Франції, Московщини, Індії, Японії, Польщі, Італії та Чехословаччини) окрема організація під назвою «Інтернаціональна ліво-комуністична федерація». Вона то видала перед кільканацятьма днями відкритий лист до всіх робітничих делегатів, що їдуть до СРСР, який містить страшний описи переслідування російськими комуністами г. зв. «Робітничої групи», що стоїть у опозиції до теперішньої правлячої більшості у ВКП. Самого провідника тієї групи Мяснікова мали вдушити у Томську агенти ДПУ (чека). Цей лист зробив дуже лиху прислугу правителям СРСР тим більше, що його масово поширюють у СРСР серед невдоволених теперішньою політикою членів компартії та робітників.

По відомих льондонських подіях вважали теперішні лідери російського комунізму за доцільне скликати аж пленарне засідання Виконкому комінтерну на те, щоби використати серед комуністичної маси й авторитетів установи проти Англії, а далі і то в ще більшій мірі на те, щоби ще раз дістати від ко-

мінтерну апробату на безпощадну боротьбу з усякими проявами опозиції у нутрі партії. І дійсно останні телеграми принесли вістки про те, що Виконком комінтерну прийняв протестуючі резолюції не тільки проти вмішування капіталістичних держав у справи Китаю і проти готування тими ж державами а в першій мірі Англією світові нового нещастя у виді кривавої війни, але й проти опозиції. Зокремаж щодо Зиновєва і Троцького то Виконком комінтерну мав прийняти постанову про виключення їх з партії у випадку, якщо вони далі будуть продовжувати свою опозиційну роботу.

Словом комуністична партія, та всевадна диктаторка на великих просторах нинішнього СРСР, йде на стрічу ворожій консолідації тим разом неконсолідовано. Вона здає собі з того докладно справу, дрозить перед внутрішньою небезпекою і в обличчю назріваючої небезпеки тобто збройного конфлікту напевно не заважається ужити у відношенні до теерішньої опозиції навіть террору такеж як його ужила й уживає до Робітничої Групи та її провідників.

Нема сумніву, що Англія, яка започаткувала уся теперішню протибільшовицьку кампанію була добре поінформована про внутрішню слабкість комунізму і тому мабуть вибрала пору для зриву якраз в момент, коли внутрішньопартійна болячка почала більшовикам найбільше дошкулувати, дарма, що інші обставини міжнароднього характеру для такого зриву були дуже мало сприяючі.

І коли ми нині мусимо добачувати великий sukces англійської політики хочби в прилученні до неї Злучених Держав Півн. Америки, то по другій стороні бачимо фронту, тобто у СРСР заобсервовуємо щось протилежне у найважливішому і підставовому елементі сили СРСР — у компартії. А наслідком того бачимо там і нервозне шамотання, галасливу позу замість дослідовної та твердої праці над обороною. А тим часом напруження між обома ворожими світами і таборами з дня на день росте.

ЗАМІТКИ І ВІДГУКИ.

Щилини в селі-робітському царстві.

Ледь пів року минуло від повстання «Селі-Робу», від об'єднання галицьких народолюбів зі селі-союзниками з північно-західних українських земель, а вже між обома «об'єднаннями» елементами зарисовується непорозуміння і розходження. Початкова ідея селі-робітського об'єднання стала все більше затігатися імлою деякого недовіри. Народолюбці, будучи невеличкою, але більш суцільною групою, намагалися взяти верх над волинськими «дядьками». До тогож вони вважали себе правдивішими соціалістами. Також інтернаціоналістична трансформація виходить їм з легкої руки, бо — як євгомі галицької капіталані — вони не вросли в український ґрунт. Соціалізм селі-союзників досить колоритний, менше правдивий, а крім того їх національна закреска грубо густіша. Народолюбці без більших труднощів прийняли українців, зате селі-союзникам з великими труднощами приходило інтернаціоналізація. Вкінці даяніше і недавнє минуле народолюбів чорною хмарою кладається на цілий «Селі-Роб».

Бувши селі-союзники, об'єднуються з

НА АТИ до 10 місяців
Обув — Одіж — Сукно
2273 1-10
порука українська вірна
«РЕГУЛЯТОР»
Львів, Ринок 48. Телес. 16-76

народолюбів, потішали себе надією, що вони їх засмілюють, що народолюбів розплинуться між ними. Тимчасом сподівання виявилися самообманом. З приводу участі пос. Мавківки в конференції «меншостевих» соціалістів «Воля Народу» осудила цей крок і почала вжити соціалізму своїх незрячих побратимів. Ясно було, що народолюбів є наставлені на дальші «поучення», що вони готові накинати партії й своє розуміння нації. Тоді б. селі-союзники більшість «Селі-Робу» постановили прийняти міри з метою приборкати народолюбів і повести рішучу асиміляційну акцію у відношенні до б. народолюбів. Центр. Комітет «Селі-Робу» постановив змінити редакцію «Воли Народу», щоби вже фірмовим підписом редактора зіврати нитку капазської бувальщини б. народолюбів. Однак і це не адалось. Б. народолюбів не дозволили вирвати собі своєї власности, арештою єдиної опори свого існування. Тоді Ц. К. «Селі-Робу» постановив заснувати у Львові окремий партійний орган і зівзав б. народолюбів злізкувати «Волю Народу». З метою підняти високо престиж партії, Ц. К. «Селі-Робу» покликав на редактора свого лівіського органу такого бронеосованого платоніста й ідеаліста, як відомий а останніх часах зі своїх подвигів на золочівському ґрунті Іван Калинович. Тимчасом відбулася наїстик на народолюбів у справі злізкувати «Воли Народу». Цілі два тижні йшла підготовка до випущення нового органу. Виждало тільки рішення народолюбів. Та ці вихили себе твердими і непохитими. У висліді перед тижням появився у Львові селі-робітський офіцій «Наше Слово», а одночасно появилася й «Воля Народу», ані одним словом не згадуючи про братній орган. Таким чином у Львові існує два органи тієї самої партії, оба тижневики, того самого об'єму (4-ро сторінок). Перший з них носить побіжну назву: «Орган Українського Селі-Робітничого Соціалістичного Об'єднання», а другий «Селі-Робітська Газета» (до половини тижня ця назва була довша: «Незалежна газета для працюючого народу»).

Існування двох популярних організацій-журналів одної партії в одній місцевості, призначених для тої самої публіки, кажує, що в нутрі «Селі-Робу» заривається, що там існують глибокі розбіжності і наростає взаємне недовіра. Тільки тим можна пояснити обставину, що б. народолюбів цупко тримаються своєї єдиної опори «Воли Народу», щоби все таки і на всякий випадок мати власну «апочку».

Селі-робітський офіцій «Наше Слово» нічим не відрізняється від пересічних «соціалістичних» органів. В передовій «Наші завдання» зазначає якийсь доморослий наступник Маркса, Енгельса і Леніна, що «наша (селі-робітська) політика мусить орієнтуватися на — соціалізм».

Отже не соціалізм як ідея, як світогляд, як система промагу новоспечених селі-робітських редакторів, тільки орієнтація на соціалізм. Як бачимо, то між «Родою» і «Нашим Словом» існує близьке «орієнтаційне» споріднення.

Новий орган «ясно» прещизує свої завдання — очевидно — «під сучасний момент».

Вони заводяться до об'єднання і зорганізування українських селі-робітників

Відомий
зі
солідности

До що кінчилося...

„мистушиш“ ще в листопаді 1926 року. „Комуніст“ твердить, що УПП утворив і струшувач як класову партію, а органі цієї партії „Риде“ залясане, що її з до-віри поклашено до життя. Отже з долів чи з верхів? — ось питання. Не знаємо те-пер, кому вірити. Далі зазначу „Кому-ніст“, що Петрушевчя „відокремляє від антирадянської позиції УНДО та від його зв'язників до уряду Пілсудського“. Оче-видно, д-р Евг. Петрушевчя не мав по-треби відокремлюватися від яких-небудь позицій УНДО, не будучи його членом, а н. Лева Петрушевчя відокремлює від себе УНДО, однак не з приводу яких-небудь позицій, тільки іза його розгля-дуно-анархістичної роботи. Щож торка-ється зв'язання до уряду Пілсудського, т УНДО взагалі не урядове залицянковий спортів ні до уряду Пілсудського, ні д якого іншого. Зате відомий польово-фальсмовий агент д-р Р. Смаль-Стоцький по веде різку проти-радянську акцію *ut arbi et orbi* зазначє, що н. Лев Петруш-евич напавсту його ісюжми „засади-чими“ спрєвєзми. Видно, що ш дє р-рєзєнтєнтє „нєзєлєжнєї“ полїтїчнєї ду-ки тєжє нєхєдєтьє плєтформу для об-єднєнєжє зєлїчєнєжє. Тє нє жєє друкє тє-турє квалїфїковєнєжє дїплємєтє.

Конференція для усталення українського правопису.

Всі українські діти до української школи! Хто минає свою рідну школу і посидас дитину де чужої школи, — той ворог своєї дитини і української нації!

Методи і засоби пропаганди.

Це може й правда, що в дусі далеких перспектив майбутнього ідеально удосконалені і розвинені кооперативи могли би дати такі величезні зиски, що наша пропаганда громадності стала б чимсь не так те дуже гідним пильної уваги загальної громадськості, що вже до самої широкої розбудови наших кооперативних підприємств, навіть з міру їх розвитку, треба беззастановних, прогресивно зростаючих позакеративних, інвестиційних вкладів. Тому приходимо до висновку, що тільки шлях громадностей змг би поважно підвищити наш економ. розвиток, хоча тимчасом "шлях виключно кооперативний", що базується на наших класично дрібних ділах, дав би такий самий результат на багато літ пізніше, але і то умово беззворотної членів до прибутку для кооперативу. Однак наші кооперативи прямують (зовсім правильно!) до "зворота", а це значить, що вони відвернули нашого класу

матеріальні після змови. Деякі селяни пішли на те, щоб не пропонувати і село Зяничів, виславши багатого придатка ще перед 7 місяцями, але доки не пішло до нього, не було, ні сіль, ні нікого іншої компенсації за свій продукт. Показується: селяни цього дорогого виваляють фірму „Колорет“, щоб до 10 днів вирішувати всі зобов'язання, бо в протилежному випадку нададуть справу суду.

— **Великий виступ.** До 14-кімнатного мешканця міського радного Якова Нікіти, при худ. Богуславського 9, який від трьох неділь є поза Львом, закривався двері, отворивши витримавши двері. Порозбивавши шафи, креденсі, бюрка і т. д. Заподіяної шкоди, з огляду на несприятливість власника, тоді означити, але поліцейні кола кажуть, що заподіяно її найменше на мільон золотих. Досі стверджує крадіж усіх біжутерій, великої срібної столової застави і дуже багато гардероби. Радний Віксьєл, мішмаючи, видав був своє мешкання під охорону спеціальних сторожів.

— **Ілюстрація лікарень.** У зв'язку з зарядженнями ми, внутр. справ. Складського почав лавівський санітарний відділ при дирекції лавівської поліції ілюстрації лікарень. Насамперед зредували лікарні, в котрих брудні убивають позавиканно. До таких належать: лікарня Пінкаса Шварца при Замарстинівській вул. 26, що містилася в одній приватній кімнаті, лікарня Моисея Бренера при пл. Збожжів 2 і лікарня Мелашеєва-Клейніхаса при вул. св. Анни та Злати Губерої при вул. Фірманської 5. Крім того покарано грошеними карами за недопильовування порядку лікарні Лью Гешелеса при вул. Карній 3, Вальдмана Герша при вул. Блахарської 29 і Вольфа Штропера при вул. Замарстинівській 22. Ілюстрація відбувається далі.

— **Самовбивство дівчини.** На лаві в Єзуїтському городі застрілялася двома вистрільками з револьверу 22-літня Регіла Міндерліна, дочка боднара з Богданівки. Причиною самогубства нещасливе кохання.

— **Смерть під колесами поїзду.** За куляриківським дівцем переймав записаний поїзд якогось Юліана Галькевича. Стверджує, що Галькевич того дня атік у куляриківському заводі для божелітних. Чи він поповнив самогубство, чи то був нещасливий випадок, досі не стверджено.

— **З Українського Наукового Інституту в Берліні.** В п'ятницю 3. ч. м. з 8 год. вечером, відбувається в салі Славянського Інституту (259) берлінського університету виставка в українській мові проф. Д. Чижевського п. з. „Філософія, мова і національність“.

— **„Дотиння“ спростування.** Звертаю увагу на спростування редакції „Літ. Вістей“ у мінішньому числі „Діла“, яке заступає вповні наш малий фейлетон.

— **Делі-ка** діти новості 16:50—14:50. Гляди ніжинське оголошення.

Поможіть адвигнути дім-захист для українських письменників і журналістів у Яній. Засвідчим ділом зрозумілих лавівської культурної праці і виявляємо свою вдячність українським робітникам пера!

Жертви слава на адресу: Львів, Підвалі 7, Земельний Банк Ппотечний, книжечка ч. 1141.

§ 19.

Спростування „Літературних Вістей“.

Гіжже підписані, як члени редакції журналу „Літературні Вісті“, домагаються на основі § 19. пресового закону поміщення в лавівському числі Вашого дневника цієї заяви:

В ч. 103. „Діла“ з дня 12. травня 1927 в анонімській статті в рубриці „Літературні кутки“ поміщено цілу низку невірних фактів, які в їх правді спростуємо: 1. неправдою є, що „Літературні Вісті“, редагує молодий студент, який у самім журналі та поза ним мигає всілякі способи авторства; 2. неправдою є, що проф. і Зіланський мав брудну відносину, що „серед галицьких молодих поетів уважалося за найспосібнішого“ того, хто його про те писав, свого недавнього ученика-Гіндиста; 3. неправдою є, що „Харамбур“ це „так символічно називається фірмовий редактор і видавець“; 4. неправдою є, що в конкурсі (Літ. Вістей) беруть участь також покійники; 5. неправдою є, що арт. Новаківський кінчить архітектур. „Леді“, який редактор англійний, що містить у собі „фрейдівський принцип пансексуалізму“ — натомість є правдою: 1. що „Літературні Вісті“ редагує ширша редакційна колегія з метою, виголошеною в передній статті „Літературних Вістей“; 2. що проф. м. уміє. д-р Іван Зіланський на відносини письменників аніж редакції „Літ. Вістей“ відповів в особисто написаній за повним підписом статті „Новий центр слов'янської культури“; „Серед галицьких молодих поетів уважалося за найспосібнішого Ярослава Шурковського“; 3. що п. Семен Харамбур, підписуючий „Літ. Вістей“, як і відповідальний редактор і видавець, мусить, з огляду на законні зорини, такій фактично бути; 4. що

в статті „Літер.-мистецький альбисіт“ „Літературних Вістей“ є в „Інформаційній замітці“ поданий список прізвищ, що від 1920 р. на зах. землях України виявилися в літер.-мистецькій творчості, очевидно — з неспростуванням багатозаслужених покійників: О. Баранського, В. Крижановського, О. Маковецького, М. Черемшини; 5. що кореспондент „Літ. Вістей“, висказуючись про лавівського артиста Олександра Новаківського архітект. зацікавленням зі сюжету кінової з митології Леди (Leda), зазначає: „Покищо він є в стадії народни.“ та що „Фрейдівський принцип пансексуалізму“ є: „В композицію вставлений“.

Львів, дня 17. травня 1927.

За редакційну колегію „Літературних Вістей“ Семен Харамбур н. р., Ярослав Шурковський н. р.

Нові книжки і видання.

КНИЖКИ:

Prof. Dr. Stephan Smal-Stocky: UKRAINISCHES LEXICON mit Glossar-Sammlung, „Göschel“, Berlin-Leipzig 1927. Ст. 137.

Д-р Касілевський Костя: СЛОВНИЧОК УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ і головні правописні правила. Станіславів 1927. Накл. автора. Ст. 390.

В. Левицький, М. Заричський, І. Свенцицький: МАТЕМАТИКА СЕРЕД НАУК. Накл. авіації. авторів. Ст. 56.

Х. Лебідь-Юрчик: БЮДЖЕТОВЕ ПРАВО. Львів. 1921. Ст. 188.

Ст. Малика: В НАШІ ДНІ. Збірка нарисів, новел та фейлетонів. Холм 1927. Накл. автора. Ст. 90.

Мирон Доля: ЗОЛОТА РИБКА. Віршована казка з ілюстраціями А. Манастирського. Львів 1927. Накл. М. Матайчука. Ст. 28.

Евген Рудий: НАУКА ПРО НАРОДНЕ ГОСПОДАРСТВО. (Господар.-коопер. бібліотека). Мукачеве 1927. Ст. 50.

ЖУРНАЛИ:

NATIO, pismo poświęcone sprawom narodowościowym w Polsce (у чотирьох мовах), mazurek-kwiecień. Зміст: Borys Kozubski: Walka o nową ordynację wyborczą do Sejmu i do sądów samorządowych. Dr. Paweł Łysjak: Szkolnictwo powszechne narodowości niemieckiej w Polsce. Wasył Rogula: Wzrost i wydanie posłów Białoruskiej Włocławskiej Robotniczej „Hromady“. Niekulturalne metody walki parlamentarnej. Z życia ukraińskiego. Z życia białoruskiego. Z życia żyдовського. Z życia niemieckiego. Z życia litewskiego.

ЛІТЕР. НАУК. ВІСНИК. Кн. 10. Червень. Зміст: Марко Черемшина. Дажбожич: Варяжська кров. Галі Мазуренко: Веснича оманя. Іван Крушельницький: Великий Віз. Волод. Штангелі: Злочин у степу. Віктор Приходько: Мої спомини. Марія Лужинська: Заклик. П. Богачук: Нове про Т. Шевченка. Д-р Ст. Смал-Стоцький: Великий Лях. Отто Ю. Бірбаум: Літня ніч. Д-р Ганс Кон: Національний рух в Єгипті. А. Стобер: Виставка української графіки в Брюсселі. Д. Д.: Жовтень і май.

СВІТ ч. 9. Зміст: Марко Черемшина. М. Кіура: Поетизм. М. Козорис: Ти мене, сину, покинув. В. Дорошанко: Теорія М. Черемшини. С. Черкаський: „П. Колочка: Ідути у вій. М. Галушинський: Проводи у дорогу. М. Рудницький: Смерть і письменник. М. Приймак: Сліпеш. Вік землі. Словак: Демоністичні пачери. Д. К.: Спроба регабілітації Ст. Бжозовського. Одруження в минулому. Новий твір Ольги Кобилянської. Душа у зрізат. Хмаредери зі шкля і стали. Ілля Еранбург: Неймовірно історії. Ілюстрації.

Посмертні згадки.

о. Микола Смалко, совітник єп. консисторії, парох в Брустурі, пістиско-коного деканату, спочив в Бозі по довшій недугі в 78 р. життя, і 49 священства. З Покійним зійшов у могилу один з поважних представників старого покоління наших священників, той священно-родино-ної традиції, що вірно і широко служили гр.-кат. церкві й народові і власним життям присвячували приміром своїм парохіям. Звід селянської стріки виніс уже часність і правість душі. По висвяченні 1878 р. був 10 літ сотрудином в Кобаках у свого тестя, 6 літ провів по адміністративних, лавіюючи всюди по собі добру пам'ять, а в березні 1914 р. став парохом у Брустурі, де трудився до смерті повних 33 роки. Такої, лагідної авачі-не шукав почес-тей ні слави, ніколи не хвалився тим, що йому доброго зробив. Трудився за обов'язку совісти і серця: довів про церкву, школу, про добро своєї громади і все часно і широко піддержував народною справою. Його гостиний дім був взором чесного родиноного і християнського життя серед народу і для народу; в потреби знайшов там кожний поміч і порад. З вибухом світової війни ворожа клета і пагілка не вощаджало і цього тихого робітника. На злобинний донос ворожого вишочу народові людини в дель Вольдженія Чесного Хреста жандармерія чужого повіту арештувала його по Службі Божій враз з війтом і повела 65-літнього старця через Жабе, гори й воловини до в'язниці на Угорщині.

Купелеве Заведення

ПІДЛЮТЕ 700 м. понад рівень моря

в Карпатах над Лимницею серед найбагатшої в лісі околиці Горганів. — Купелі горічі з мінеральною водою, купелі сонячні і купелі в Лимниці, вода мінеральна до п'яти реставрація в місці на лікарське поручення, харч аринний і жентича. — Лічення по показівкам лікарів: ревматичне запалення сугавів і м'язів, істїє, поваленні стамі кь нощих недуг, туберкульоза азаволів і костей, кривуха, малокров'я, катаря шлунка і киш-шок, та камінів мочеви доріг і недуг жини матері.

— **Купелевий сезон від 15. травня (мая) 1927 р.** —

Ціни в першій і третій сезоні нижчі. Станія заліз. Брошнів на лінії Стрий-Станіславів. Замовлення на адресу: **Купелеве Заведення Підлюте**, пошта Перегіньське.

ДО ЧЕРЧА

ДО ДУЖЕ ПОМІЧНИХ
Сірчано-боровинових купелів

ЗАПРОШУЄ ХВОРИХ

ДИРЕКЦІЯ МІНЕРАЛЬНИХ КУПЕЛІВ
в ЧЕРЧУ. п. РОГАТИН.

Щодня для П. Т. Гостей радіоконцерт.

ЖІНКА середніх літ, пошукує місця до заряду додом у священника відця або безжениого. Вміє добре варити і займається домашнім гадівством. Ближні інформації у о. Стебленського, катих. в Городку Ягайлонській. 2267 14

ВІЮ ПРАВНОЇ ПОРАДИ в військових і поборовах справах, інформації, виношення подань, заступництво сторін. Львів, вул. Пекарська 47/1. 2121 18-24

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає.

Спеціаліст недуг легінів, серця і жовта

Д-р Фелікс Ган

Львів, Городецька 45.

2107 Пересвітлення Рентгеном. 21-23

Лікарсько-дентистичне Заведення

Д-ра Симона Раппапорта

Якова Насса

Львів, вул. Сикстуська 17/1.

Пльомбування й вишмивання зубів без болу. Штучні зуби в лавчці і золоті в американську систему. Пациєнтів з провісці полагоджуються в найкоротшому часі. П. Т. урядовцям і студентам значна злижка. 2276 Полекіші в салатах. 2-5

адвокат

Д-р Гриць Ганкевич

відкрив адвокатську канцелярію

в СНЯТІНІ

і веде її в льомалі по бл. п. д-рові І. С. манюкові, по котрім об'яв різкож суд-2261 ституцію.

Комплет хинського срібла на 6 осіб

2183 зов. 28- — Львів, тільки у С. А. Ропшиці — Сикстуська 18.

ТРУСНАВЕЦЬ

Пансіонат „ЛЮТИК“

в гарному і вигідному положенні.

Харч здоровий і дешевий.

Спішіться зі замовленнями на всі сезони.

2280 1-3 Зоряд „Лютки“.

Зачайні Загальні Збори

Товариства кредитного-господарського Український Народний Кооператив з обм. пор. з Ходо-ро-відбудується в неділю дня 5. червня 1927 о годині 5. поноудни з отрим порядком: 1) Відчитання протоколу з попередніх загальних зборів. 2) Звіт з діяльності Загравлення бізнесу і рахунок за 1926 рік і ухвалення Урвалі абсолютної. 3) Бір Надвірної Ради. 4) Вислук. На сучасні біра комплекту Загальні Збори відбуваються щого самого дня з шим санам парок-ком парад в салі Народного Дому в Лаві, а вечером без огляду на кількість присутніх членів. — Надвирна Рада. 2279

Ширіть наш часопис!

За редакцію відповідає Василь Муарий.

Видав Видавничка Спідка

„Діло“.

З друкарні Видавничої Спідки „Шіло“. Львів. Ринок 4. 18.